

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Наталія ЛОБАС

ДО ПРОБЛЕМИ АДЕКВАТНОГО СПІВВІДНЕСЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА ПОЛЬСЬКИХ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ТЕРМІНІВ

У статті співвіднесено обрані літературознавчі терміни української та польської терміносистем, з метою віднайдення якнайбільш адекватних відповідників, і запропоновано зіставну таблицю термінів (українсько-польський та польсько-український словничок).

Ключові слова: літературознавчий термін, адекватний переклад, анекдот, епос, епопея, оповідання, повість, роман

In the article definite literary terms of the Ukrainian and Polish term systems are correlated in order to define appropriate equivalents; also a comparative table of terms (Ukrainian-Polish and Polish-Ukrainian glossary) is offered.

Key words: literary term, adequate translation, anecdote, epic, epopée, short story, novelette, novel.

В статье соотнесены некоторые литературоведческие термины украинской и польской терминосистем, с целью найти наиболее адекватные соответствия, а также предложена таблица сопоставимых терминов (в виде украинско-польского и польско-украинского словаря).

Ключевые слова: литературоведческий термин, адекватный перевод, анекдот, эпос, эпопея, рассказ, повесть, роман

W atrykule porównuje się terminy oznaczające pewne pojęcia literaturoznawcze należące do ukraińskiego i polskiego systemów terminologicznych w celu dobrania jak najbardziej ścisłych odpowiedników w obu językach oraz proponuje się ukraińsko-polski i polsko-ukraiński słowniczek wybranych terminów.

Słowa kluczowe: termin literaturoznawczy, adekwatne tłumaczenie, anegdota, epos, epopeja, opowiadanie, powieść

Українське літературознавство на сучасному етапі становить доволі відкриту систему, що охоче черпає із інонаціональних традицій та нових напрацювань. Звертання до досвіду польських дослідників та теоретиків літератури не є винятком, а навіть швидше обов'язком для літературознавця. Це стосується як теоретичних надбань наших сусідів, так і зростання інтересу до явищ польського літературного процесу. Результатом є все більша кількість полоністичних праць. Разом з тим, використання чужомовного теоретичного апарату не завжди обходиться без труднощів та непорозумінь, навіть якщо йдеться про такі близькі термінологічні системи, як українська та польська. На ці проблеми звертали увагу, зокрема, О. Веретюк [2, 23], зазначаючи, що «на практиці щоразу доводиться стикатися з подвійним, потрійним, а то й навіть почотвірним еквівалентуванням літературознавчих термінів», та Л. Бублейник, яка, підкреслюючи, що хоча «термінологія українського та польського літературознавства відзначається яскраво вираженою спільністю, спричиненою дією низки факторів, серед яких чільне місце посідає генетична та структурна близькість обох мов» [1, 25], однак подає цілу низку термінів та терміносполук, у яких спостерігаються значні розбіжності. Таким чином, актуальність максимально адекватного співвіднесення українських та польських літературознавчих термінів постає якнайбільш очевидною і «неоціненним є, ... з точки зору методології й практики, укладання словників такого типу» [2, 23].

Метою цієї розвідки буде співвіднесення кількох терміноодиниць, які, в силу певних причин, найчастіше викликають непорозуміння може не так у досвідчених дослідників, скільки у молодих науковців, що лишень відкривають для себе світ літературознавства — студентів, магістрантів, аспірантів. І в цьому вбачаємо практичну користь такої роботи. Як результат цього зіставлення, запропонуємо зіставну таблицю обраних українських та польських літературознавчих термінів.

Об'єктом дослідження є літературознавчі словники, довідники та енциклопедії як збір усталених та загальноприйнятих дефініцій. Предмет дослідження становлять наступні терміни: українські – епос, роман, повість, оповідання, анекдот, есе; польські - epos, epika, powieść, mikropowieść, opowieść, opowiadanie, anegdota, dykteryjka, dowcip, esej.

Усі вони стосуються прозових жанрів і становлять стійку, хоч і відкриту систему. При чому, прикметною їх рисою часто є нечіткість жанрових меж.

Частина із названих літературознавчих термінів і за звучанням, і за семантикою є абсолютно співвідносними. Л. Бублейник називає такі кореляції лінійними (одно-однозначними). Як про такі, говоритимемо, зокрема про: пару есе – esej. І перший, і другий термін позначають невеликий й прозовий твір, основними характеристиками якого є довільність теми рефлексій, суб'єктивний характер викладених думок, логічність викладу, образність та афористичність стилю, винесення на перший план особистості автора, пограничний характер поміж художньою та науково-публіцистичною прозою [див.: 8, 249; 3, 39; 6, 122; 11, 67; 10, 66; 12, 142]. Як польські, так і українські словники ілюструють цей термін однаковими прикладами зі світової літератури (зокрема, «батьком» есе одногослоно проголошується М.Монтень, згадується Ф.Бекон, Вольтер), що лишень підкреслює абсолютну співвідносність цих термінів. Те ж стосується пари оповідання – opowiadanie.

Епос «Літературознавчий словник-довідник» тлумачить як термін багатозначний, який означає, по-перше, «за літературною традицією оповідну поезію, зароджену в глибокій минувшині як форму зображення героїчних учинків певного персонажа, важливих подій тощо» [8, 247]. Класичними прикладами є «Іліада» та «Одіссея». У такому значенні цьому терміну відповідає польський epos, власне, як «довший твір епічного характеру» [11, 67], зазвичай віршовані великі твори, сюжет котрих становить «історія легендарних чи історичних героїв, що відбувається на тлі подій із великим для даної спільноти значенням» [10, 65]. Паралельно із цим терміном, як у польській, так і в українській літературознавчій термінології вживається епопея (epopeja). З другого боку, епос в українському літературознавстві використовується на позначення одного із трьох літературних родів (rodzaj literacki) поряд із лірикою та драмою [див. 5, 186]. Натомість у польському літературознавстві відповідний літературний рід позначається терміном epika [див. 10, 62; 11, 64]. Тому, користуючись терміном епос при роботі із польськомовними джерелами, необхідно пам'ятати про цей момент: епос як epos (у значенні великого за розміром оповідного твору, наприклад) чи епос у значенні epika (у значенні літературного роду).

Подібну ситуацію маємо із парою анекдот – anegdota. У «Літературознавчому словнику-довіднику» анекдот дефініюваний як «коротка усна розповідь гумористичного чи сатиричного гатунку з дотепним фіналом» [8, 41]. Подібне визначення подають й інші словники [див. 3, 11; 7, 17; 4, 86]. Натомість у польських дефініціях співзвучного йому терміну anegdota підкреслюється біографічний характер цього явища. Порівняти: «коротке оповідання з виразною пунтою (закінченням), сатиричне або жартівливе, часом рефлексійне, часто з життя відомої постаті» [12, 17], «невелике оповідання про якусь знаменну, забавну чи нещоденну подію, що походить, зокрема, з біографії відомої особи – сучасної чи історичної» [10, 16], «стиглий опис подій чи ситуації з конкретною (часто автентичною) особою» [11, 16]. Як бачимо, цей момент послідовно простежується у кожній польській дефініції, тоді як в українській традиції окреслення цього жанру, біографічний аспект не акцентується або ж не згадується взагалі. Тому і постає питання про абсолютну співвідносність цих термінів. У польській терміносистемі короткий розповідний жанр гумористичного чи сатиричного характеру із несподіваним закінченням окреслюється також терміном dykteryjka.

Dykteryjka найчастіше тлумачиться як «оповідання про забавну подію» [10, 53] і подається, як синонім до слова anegdota. Цікаво, що саме таке значення подають і словники польської мови (тлумачні) і польські словники іншомовних слів. Для ілюстрації, ось приклад, як вживається поняття dykteryjka – запис у блозі польського користувача „Суб'єктивний блог про мистецтво маркетингу“: «Kolega opowiedział wczoraj zabawną dykteryjkę: ”A propos marketingu i studiów – kiedyś w drodze do filmówki na zajęcia płaciłem mandat i policjant sie pyta:

- Zawod!

A ja radośnie:
- Student !
- A co pan studiuje ?
- Montaż filmowy w Łodzi.
- No proszę – chociaż ktoś coś konkretnego; a nie to g...o marketing, co wszyscy (a ja beka, bo w domu na półce mgr z marketingu też leży)” [14].

У сучасній польській мові *dykteryjka* часто вживається на позначення смішного випадку, що дійсно відбувся з оповідачем чи іншою реально існуючою особою. З другого боку, звертання в анекдоті то відомих постатей видається радше умовністю термінологічних словників, адже на кожному кроці зустрічаємо поняття *anegdota* на окреслення коротких гумористичних історій, що відбулися з свого роду типовими представниками соціуму, соціальних груп (всім відомі анекдоти про блондинок, лікарів тощо). Як приклад, назва статті на сайті *realnieoekonomii.nowyekran.pl*: «Anegdota dająca do myślenia». І наведений у тій же статті анекдот:

ZWYKŁY DZIEŃ POLAKA. Wstaje rano, włącza japońskie radyjko, zakłada amerykańskie spodnie, wietnamski podkoszulek i chińskie tenisówki, po czym z holenderskiej lodówki wyciąga niemieckie piwo. Siada przed koreańskim komputerem i w amerykańskim banku zleca internetowe zakupy w Anglii, po czym wsiada do czeskiego samochodu i jedzie do francuskiego hipermarketu na zakupy. Po uzupełnieniu żarcia o hiszpańskie owoce, belgijski ser i greckie wino wraca do domu. Gotuje na rosyjskim gazie. Na koniec siada na włoskiej kanapie i szuka pracy w (polskiej?) gazecie - znowu nie ma! I zastanawia się: "Dlaczego w Polsce nie ma pracy?" - події відбуваються із пересічним представником польського соціуму, а не конкретною особою (як, наприклад, анекдоти про відомого польського спортсмена А.Малиша).

Натомість анекдотів у значенні, в якому це поняття вживається у сучасній українській мові, найточніше відповідає польське слово *dowcip*.

Як бачимо, одному українському термінові відповідає кілька польських, причому, з польської і *anegdota*, і *dykteryjka*, і *dowcip* доцільно перекласти, як анекдот. Натомість, перекладаючи термін з української, потрібно брати до уваги певні різниці (зрештою, в багатьох випадках, досить нечіткі), зокрема, коли йдеться про біографічність (чи умовну біографічність) такого плану розповідей, їх розмір (*dykteryjka* зазвичай довша, аніж *dowcip*, котрий, фактично, є найбільш стислою формою, яка тяжіє часто навіть до афоризму)²⁸.

Роман – це, мабуть, один з найчастіше вживаних термінів у літературознавчих дослідженнях. З другого боку, це якраз те поняття, яке якнайкраще ілюструє розбіжності української та польської терміносистем.

«Літературознавчий словник-довідник» трактує роман, як «найбільш поширений у XVIII-XX ст. епічний жанровий різновид» [8, 604]. І цей словник, і інші згідно подають основні риси роману: складність побудови, широке охоплення життєвих подій, значна кількість персонажів, характери яких постають у розвитку. Подібно, у «Лексиконі загального та порівняльного літературознавства» підкреслюється, що роман – це «жанр епічної орієнтації з настановою на вільну і розгорнуту сюжетну оповідь про екзистенціальні конфлікти людини» [5, 488]. З точки зору структури, роману властиві розповідь (або оповідь), пряма мова персонажів, описи, авторські відступи. Існує багато жанрових різновидів роману, відповідно до поетики, характеру сюжету, тематики чи прагматики, хоча єдиної класифікації немає. Все це загальновідомі речі, котрі ми нагадуємо тільки заради конкретизації обговорюваного терміну. Типовими романами є, приміром, «Сентиментальна подорож» Стерна, твори Скотта, Гюго, Бальзака, Стендаля. На українському ґрунті – Куліша, Мирного, Стельмаха, Гончара. На польському – класичним прикладом романів є великі твори Болеслава Пруса, приміром «Лялька».

Такому розумінню цього терміну відповідає у польському літературознавстві термін *powieść*. Для порівняння, «Podręczny słownik terminów literackich», дефініює *powieść* як «основний розповідний жанр новітньої літератури» [10, 188] і подає такі його засадничі риси: «головним структурним чинником виступає нарація, яка викликає до життя художній світ, що має фабулу та головних героїв і події, у котрих ті беруть участь. Події відбуваються у часі та просторі. Присутні мовлення наратора та пряма мова персонажів. [10, 188-189], «Leksykon terminów literackich» доповнює, що *powieść* «значно більшою мірою, ніж драма чи віршований твір, є образом епохи», [11, 178], підкреслюючи його композиційну свободу та тематичне багатство. Аналогічні

---

28 У цитованій статті Л.Бублейник говорить про розвиненість синонімічних угруповань у польській терміносистемі, наводячи у прикладі, поміж іншими, терміни «anegdota – dykteryjka - kawał» та «epos - ерорежа» [1, 28].

визначення дають й інші аналізовані нами джерела. Тому можна сміливо твердити, що прямим відповідником і адекватним перекладом українського терміну роман є польський термін *powieść*.

Усе вищевикладене здається очевидним та зрозумілим і, зрештою, давно відомим у літературознавчій україно-полоністичній практиці. Проблеми викликає не стільки ця пара, скільки омонімічні їм польський термін *romans* та український повість, які, власне, і є причиною плутанини.

Слово *romans* у сучасній польській мові (і літературознавстві також) вживається у двох досить вузьких специфічних значеннях. «*Leksykon terminów literackich*» подає перше з них – як «тип сентиментально-ліричної пісні, сформований в період сентименталізму» [11, 196] певним набором жанрових ознак. У цьому значенні термін *romans* адекватний українському роману як «ліро-музичний жанр, що об'єднує твори, ритміко-синтаксична та строфічна структура яких орієнтована на створення наспівної інтонації переважно елегійного характеру» [5, 497], приміром, хрестоматійне «Дивлюсь я на небо».

Друге значення, яке нас цікавитиме більше в контексті розгляду епічних жанрів, – «об'ємний розповідний твір, написаний прозою чи віршем, зазвичай на любовну тематику, вплетену в багату фабулу, з великою кількістю елементів інтриги, незвичних подій та ситуаційних ускладнень» [10, 196]²⁹. Що важливо, характерною жанротворчою рисою цього типу романів (а те, що це саме різновид роману, очевидно) є саме любовно-еротична та пригодницька тематика. *Romans* становить, фактично, *love story*. У цьому ж джерелі читаємо, що «сучасний *romans* творить любов чисту, оперту на поривах серця, вірність і прагнення до своєї гармонії фізичної та психічної природи людини» [10, 197]. Варто підкреслити ще один момент, а саме те, що у сучасній польській мові *romans*³⁰ асоціюється швидше з масовою (т.зв. *brukowa*) літературою. Яскравим зразком такого типу творів могли би бути книги Данієли Стіл. Отож, перекладаючи польською мовою термін роман, не можна піддатися оманливій омонімії і позірній схожості його із польським *romans*. Адже прямий відповідник роману - *powieść* - перебуває у надрядному стосунку до *romans*, котрий, свою чергою, варто перекладати як любовний роман і вважати жанровим різновидом роману.

На маргінесах слід, мабуть, зазначити, що поняття, окреслене словом *romans*, є дещо ширше, ніж любовний роман як жанровий різновид роману, і, якщо говорити про їх адекватну співвіднесеність, то вони накладаються частково. Адже *romans* має більше специфічних жанрових ознак³¹, ніж любовний роман, є, певною мірою, більш усталеною жанровою формою, подібно до, наприклад, детективу чи роману жахів. Тоді як про любовний роман ми говоримо в загальному, маючи на увазі в основному тематичне його скерування.

Подібного роду непорозуміння можуть виникати при перекладі польського *powieść* українською мовою.

Як зазначалося вище, терміном *powieść* у польських джерелах окреслюється власне той жанр, якому в українському літературознавстві відповідає роман. Він же включає у себе різні жанрові різновиди роману – *odmiany powieściowe*. Проблема полягає у співзвучності цього польського слова із українським повість, що ним означається жанр, хоч і близький до роману, однак, згідно з українською літературознавчою традицією, цілком самостійний.

Термін повість в українському літературознавстві традиційно означає «розповідний художній твір, що і за своїм розміром, і за широтою охоплення життєвих явищ, і за глибиною розкриття, знаходиться між оповіданням та романом» [6, 283]. Ю.Попов у «Лексиконі загального та порівняльного літературознавства» наголошує, що «більш продуктивним є підхід до повісті як до особливої жанрової форми» [5, 419]. Від роману повість різниться, зокрема, однолінійністю

---

29 «Як генетичний попередник роману [в оригіналі *powieści* – Н.Л.] *romans* вважається за його давнішу форму, тому також термін *romans* замінюється інколи назвою *powieść*, доповненою визначенням жанрового різновиду (наприклад, поряд із *romans pikarejski* функціонує рівнозначний термін *powieść pikarejska*)» [12, 608].

30 Варто, мабуть, додати, що поза літературознавством слово *romans* вживається у значенні «любовний зв'язок». Пор.: *Król Szwecji miał romans z gwiazdką pop*.

31 Зокрема: любовно-еротична та пригодницька тематика, зазвичай одна сюжетна лінія, розвинена інтрига, заплутаність сюжетних ходів. *Romans* може мати псевдоісторичний характер, тобто бути стилізованим під певну історичну епоху (вражаючи частину т.зв. жіночих романів якраз і є цього явища представниками). Але поняття жіночого роману має своє специфічне забарвлення, маючи на увазі котре, воліємо уникати цього терміну і перекладати *romans* власне як любовний, а радше любовно-пригодницький роман. До речі, в аналізованих українських словниках літературознавчих термінів ми не знайшли такого жанрового різновиду роману.

сюжету, меншою кількістю персонажів, коротшим інтервалом описуваних подій і часто відсутністю переплетення самостійних сюжетних ліній. Дія повісті зосереджена на повсякденному житті, на противагу до динаміки та екстраординарності роману чи новели, «як наслідок, для повісті характерний порівняно повільний розвиток дії, рівний ритм розповіді, відносна простота композиції» [5, 419]. Підкреслюються також різниці і щодо ставлення до художнього часу: «у повісті час – основний чинник, саме він часто визначає її розміри» [там само]. Від оповідання ж повість відрізняється дещо розгорнутішим сюжетом, більшою кількістю другорядних персонажів, а також наявністю описів [6, 283; 8, 554]. При тому, говориться все ж про нечіткість розмежування повісті і роману з одного боку, повісті та оповідання – з другого. І, що найістотніше з точки зору обговорюваної проблематики, «термін повість не має точного аналогу в західно-європейських мовах» [5, 418]. Очевидно, отже, що переклад українського повість польським *powieść* є некоректним. У принципі, така некоректність могла би мати характер автоматичний і випадковий з боку перекладача.

Стосовно польського жанру-відповідника українській повісті, то найближче за жанровими ознаками стоять, мабуть, *mikropowieść* та *opowieść*. Аналогічних термінів в українському літературознавстві немає, але характеристики цих жанрів дозволяють співвіднести їх саме із повістю. Термін *mikropowieść*, наводиться, зокрема, у «Лексиконі» М. Красовського зі значенням «роман [в оригіналі *powieść* – Н.Л.] невеликих розмірів, що нагадує велике оповідання» [11, 137]. При чому підкреслюється, що літературна критика не в змозі чітко окреслити різниці між ним та оповіданням. Характерно, що такого гасла немає ані у словнику за ред. Славінського, ані у «Шкільній енциклопедії науки про мову та літературу», що пояснюється, мабуть, якраз малим функціонуванням назви *mikropowieść*. З цих, власне, причин, говоримо лише про відносну, а не абсолютну, співвіднесеність цих термінів.

Подібними характеристиками, але трохи частішим функціонуванням, наділений термін *opowieść*.

Словник за ред. Я.Славінського подає наступну його дефініцію: «розповідний твір прозою, довший назагал від новели [noweli] чи оповідання [opowiadania], коротший від роману [powieści]» [10, 161]. Його характеристики - це однолінійна фабула, вільна композиція, насиченість описовими елементами, також хронологічний виклад подій, сконкретизована тема [11, 159; 13, 87]. Так само, як українська повість, *opowieść* стоїть між новелою і оповіданням, з одного боку, та романом, з другого [11, 159]. Цікаво, що М. Красовський зазначає, що у більшості випадків конкретну *opowieść* можна назвати оповіданням і що «обидва поняття можуть вживатися на заміну» [там само]. Подібно, Т. Цесліковська вказує, що «на сучасному етапі, *opowieść* затратила майже повністю жанрову і морфологічну виразність» і що «цим терміном окреслюється зазвичай загал розповідних творів, що займають місце між великими і короткими епічними формами» [13, 87]. Як приклад, називається „Brzezina” чи „Panny z Wilka” Я. Івашкевича. Цікаво, що в україномовних та російськомовних джерелах «Panny z Wilka» означаються у більшості як оповідання (у рос. - рассказ), інколи як новела. Зустрілося нам також визначення цього твору як роману. Мабуть, це різноголосся і є ще зайвим підкресленням проблематичності визначення терміну повісті та його перекладу. Характерно також, що у поширених у Польщі шкільних словничках та довідничках (т.зв. *ściąg* - шпаргалки), термін *opowieść* майже не зустрічається, на відміну від українського повість, котрий є обов'язковим для вивчення в межах шкільної програми³². Можна припустити, що польська літературознавча терміносистема тяжіє до витіснення термінів *opowieść* та *mikropowieść* і замінити їх назвами *powieść* для більших розповідних форм та *opowiadanie* для менших (так, твори, з яких складаються «Динамонові крамниці» Бруно Шульца, у різних джерелах визначаються і як *opowieści*, і як *opowiadania*). Але враховуючи, що в українському літературознавстві поняття повісті та оповідання мають значно чіткіші межі, вважаємо за доцільне розмежовувати ці назви при перекладі, передаючи повість як *mikropowieść* або більш звичне для слов'янського вуха *opowieść*, а оповідання – його прямим відповідником *opowiadanie*.

Ілюстративним прикладом до вищевикладеного є стаття з Вікіпедії – одного із найавторитетніших (хоча і неофіційних, зате показових) джерел інтернету - про класика

32 Натомість, надзвичайно активно *opowieść* функціонує поза межами літературознавчої термінології у значенні «історія», «розповідь», приміром, в конструкціях типу «Piękna Hally Berry jako Queen w opowieści o niewolnictwie i miłości», „Opowieści biblijne. Co robić, żeby żyć wiecznie”, назва роману Дікенса «Opowieść wigilijna» або сформульоване завдання на урок літератури «Zinterpretuj dzieje Jacka Soplicy ukazanego w opowieści Gerwazego». Цікаво, що «Хроніки Нарнії» польською мовою перекладені як «Opowieści z Narnii».

української літератури Івана Нечуй-Левицького. У польській версії Вікіпедії читаємо: «Pierwszą powieść Dwi moskowky ogłosił w r. 1866 [...] Najwybitniejszymi utworami Neczuja-Lewyckiego są powieści Mykoła Dżeria i Kajdaszewa simja» [15]. Загальновідомо, що за всіма жанровими ознаками і «Дві московки», і «Микола Джеря», і «Кайдашева сім'я» є повістями, тоді як романом у Нечуй-Левицького вважаються «Хмари». Маємо яскравий приклад того, як омонімія термінів powieść та powieść викликала неадекватний їх переклад з української на польську мову. Доречніше було би написати «Pierwszą opowieść Dwi moskowky ogłosił w r. 1866 [...] Najwybitniejszymi utworami Neczuja-Lewyckiego są opowieści Mykoła Dżeria i Kajdaszewa simja». Подібно, терміном powieść окреслено «Захар Беркут», «Boa constrictor» Івана Франка, котрі в українській традиції прийнято вважати повістями, а не романами. Цікаво, що таке, фактично, термінологічне непорозуміння, існує так давно, що на некоректність вживання слова powieść до менших і відмінних за жанровими характеристиками форм, якими є згадані твори Нечуя-Левицького чи Франка, увага не звертається – в силу традиції, мабуть. З іншого боку, твір Болеслава Пруса «Pogasająca fala» у польській критиці позиціонується як оповідання, тоді як за формою це, згідно із прийнятими в українському літературознавстві жанровими ознаками, класична повість і як така визначається.

Подібні явища Л. Бублейник охарактеризувала як «семантичні розбіжності співвідносних термінів», зазначивши, що вони не є типовими [1, 27]. Тим не менше, такі розбіжності існують і викликають труднощі для адекватної їх передачі та коректного вживання у літературознавчій практиці. І тому, при окресленні жанру конкретного твору польської літератури українською мовою і навпаки, потрібно, в першу чергу, звертати увагу на характеристики самого тексту, щоб не потрапити під вплив міжмовної омонімії.

Додаток

укр.	пол.	pols.	ukr.
анекдот	anegdota, dykteryjka, dowcip	anegdota	анекдот
епос (літературний жанр)	epos (gatunek literacki)=epopeja	dowcip	анекдот, дотеп, жарт
епос (літературний рід)	epika (rodzaj literacki)	dykteryjka	анекдот, смішна історія
есе	esej	epika	епос (літературний рід)
оповідання	opowiadanie	epopeja	епопея
повість	opowieść, mikropowieść	epos	епос (літературний жанр)
роман	powieść	esej	есе
		opowiadanie	оповідання (літературний жанр), розповідь
		opowieść	повість (літературний жанр), історія, розповідь

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бублейник Л. Українсько-польські паралелі в літературознавчій термінології: мовні аспекти // Терміносистеми сучасного літературознавства: досвід розробки і проблеми. Монографія. – Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2006. – С. 25-31.
2. Веретюк О. Термінологічна неадекватність при викладанні теоретичних літературознавчих дисциплін (конфронтація перекладу: українська-російська-польська-англійська мови термінології) // Терміносистеми сучасного